

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség (ügyintéző: **(ügyész neve)**) által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Bódog Zoltán ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése és egyéb követelés iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. május 16. napján kelt 10.G.40.104/2011/3-I. számú ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja**, az állam terhén maradó le nem rótt eljárási illeték összegét 21.000 (Huszonegyezer) Ft-ra **leszállítja**, ugyanakkor **kötelezi** az államot, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 75.000 (Hetvenötezer) Ft perköltséget.

Megállapítja, hogy az alperes 3.000 (Háromezer) Ft szükségtelenül lerótt illeték visszatérítésére jogosult.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi az államot, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 6.250 (Hatezerkettőszázötven) Ft másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú eljárásban felmerült 24.000 (Huszonnégyezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Értesíti az alperes cégjegyzékét vezető Bács-Kiskun Megyei Bíróságot mint Cégbíróságot, hogy a bejegyző végzés hatályon kívül helyezése és a cégalapítás érvénytelenségének megállapítása iránti per jogerősen befejeződött.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság mint Cégbíróság a Cg. (X) cégjegyzékszámmon tartotta nyilván a ("H") Egyéni Céget.

2009. ...-én a cégtulajdonos, **(cégtulajdonos neve)**, elhatározta az egyéni cégnek egyszemélyes korlátolt felelősségű társasággá átalakulását. 2009. július 10-én elfogadta a jogutód cég alapító okiratát, kinevezte - fia személyében - az ügyvezetőt. **(cégtulajdonos)** 2009. ...-én elhunyt.

2009. augusztus 24-én a jogelőd és a jogutód cég nevében eljáró jogi képviselő kérelmet terjesztett elő a jogelőd egyéni cég törlése, és a jogutód korlátolt felelősségű társaság bejegyzése iránt. A cégbíróság a 2009. ...-án kelt és a Céglőny 2009. ...-i számában közzétett Cg. (X)/16. számú végzésével elrendelte az egyéni cég törlését, illetve Cg. (Y)/5. számú végzésével rendelkezett a korlátolt felelősségű társaság bejegyzéséről.

A felperes keresetében a cégnyilvántartásról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 65. § /1/ bekezdése alapján az említett két cégbírósági végzés hatályon kívül helyezését kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az átalakulás, illetve a jogutód cégbejegyzési eljárása során alkalmazandó, az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény (Etv.) 15. § /2/ bekezdése szerint, az egyéni cég nem jogi személy. A cégtulajdonos halálával az a jogképességet elveszítette, figyelemmel arra, hogy az egyéni vállalkozó özvegye, illetve annak örökösei, az Evt. 13. § /1/ bekezdés c./ pontja, illetve /2/ bekezdése szerint, a halál bekövetkezésétől számított három hónapon belül, az egyéni vállalkozás folytatását a körzetközponti jegyzőnek nem jelentették be. Az egyéni cég jogképességének hiánya miatt, az átalakulás bejegyzése iránti cégeljárás kezdeményezésének, illetve lefolytatásának eljárásjogi akadálya volt. Az ennek ellenére meghozott cégbírósági végzések jogszabályba ütköznek. A felperes utóbb, módosított nyilatkozatában hivatkozott arra is, hogy a jogutód bejegyzését elrendelő végzés alapjául szolgáló alapító okirat semmis. Az alapításban ugyanis jogalanyisággal, így cselekvőképességgel sem rendelkező személy vett részt. A felperes utalt arra: az alapító okirat érvénytelenségére a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 12. § /4/ bekezdés d./ pontja értelmében hivatkozhat, mivel a jogutód egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság tagjára vonatkozó adat, cégjegyzékbe bejegyzendő.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a bejegyzési eljárás során a cégbíróságnak - arra vonatkozó bejelentés hiányában - nem volt tudomása arról, hogy a jogelőd cég tulajdonosa elhunyt. A felperes ezért olyan jogszabálysértésre hivatkozik, amelyet a bejegyzési eljárásban eljáró bíróságnak észlelnie nem kellett. Állította azt is, hogy a jogutód alapító okirata nem ütközik a Gt. 12. § /4/ bekezdés d./ pontjába, nem semmis. Átalakulás során a jogutód cégformájának megfelelő

alapítási szabályok alkalmazandók. Az alapító okirat elfogadásának időpontjában az alapító még élt.

Az elsőfokú bíróság - egyetértve a felperes jogi álláspontjával - a 10.G.40.279/2009/11-I. számú ítéletével a támadott cégbírószági végzéseket hatályon kívül helyezte. Felhívta a cégbírószágot a szükséges intézkedések megtételére. Kötelezte az alperest a felperes által le nem rótt illeték megfizetésére.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - az érintett végzések számának pontosításával - a Gf.III.30.266/2010/4. számú ítéletével a cégbírószági határozatok hatályon kívül helyezésére vonatkozó részében helybenhagyta.

A jogerős ítélettel szemben előterjesztett alperesi felülvizsgálati kérelem folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.266/2010/4. számú jogerős ítéletét a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 10.G.40.279/2009/11-I. számú ítéletére kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy az alperesnek 51.000 Ft felülvizsgálati költsége merült fel, amelyből 15.000 Ft ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíj. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a Ctv. 65. § /1/ bekezdése alapján indított per nem azonos a 69. § /1/ bekezdésében írtak szerint indított perrel. A Ctv. 65. §-ában írt feltételek hiányában kizárólag a 69. § /1/ bekezdésében foglaltak alapján, a cégalapítás érvénytelenségének megállapítása iránt kezdeményezhető peres eljárás. Észlelte, hogy a felperes a 2010. március 3. napján tartott tárgyaláson eshetőlegesen előterjesztett másodlagos keresetével az egyéni cég átalakulásával létrehozni kívánt egyszemélyes kft. alapító okirata semmisségének megállapítását is kérte a Gt. 12. § /4/ bekezdés d./ pontja alapján. Ez a kérelme a Ctv. 69. § /1/ bekezdésében írt, a cég alapítása érvénytelenségének megállapítása iránti per kezdeményezését jelenti. A Legfelsőbb Bíróság a felperes elsődleges keresetét alaptalannak ítélte, ezért álláspontja szerint szükségessé vált a másodlagos kereseti kérelem elsőfokú bíróság általi elbírálása. Erre tekintettel a Ctv. 65. §-át sértő jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A Legfelsőbb Bíróság rámutatott arra, hogy ha az elsőfokú bíróság az eshetőleges kereseti kérelem alapján úgy ítéli, hogy az alapító okirat érvénytelen a felperes által hivatkozott okok miatt és az érvénytelenség nem küszöbölhető ki, úgy a Ctv. 69. § /4/ bekezdésében foglaltak szerint kell eljárnia, rendelkeznie kell a jogutód létesítő okiratának hatályossá nyilvánításáról és fel kell hívnia a cégbírószágot, hogy intézkedjék a megszűntnek nyilvánításról és az ahhoz kapcsolódó végelszámolási - a szükséghez képest esetleg felszámolási - eljárás lefolytatásáról. Ha érvénytelenségi okot nem észlel, a felperes keresetét el kell utasítania.

Ilyen előzmények után a felperes a megismételt eljárásban kizárólag másodlagos kereseti kérelmét tartotta fenn, kérte, hogy a bíróság a Gt. 12. § /4/ bekezdés d./ pontja alapján állapítsa meg az alperesi társaság alapító okiratának

érvénytelenségét. Arra hivatkozott, hogy az egyéni cég alapítója az átalakulás során elhalálozott, ezért cselekvőképessége és az egyéni cég jogképessége megszűnt. Álláspontja az volt, hogy a cselekvőképességnek és jogképességnek az átalakulás folyamán végig fenn kell állnia. Indítványozta, hogy az elsőfokú bíróság az ítélethozatalig

terjedő időre a létesítő okiratot nyilvánítsa hatályossá és hívja fel a cégbírást a szükséges intézkedések megtételére, azaz a megszűntnek nyilvánítás és ahhoz kapcsolódó végelszámolási eljárás lefolytatására.

Az alperes a fenntartott kereseti kérelem elutasítását kérte. Előadta, hogy az elhunyt **(cégtulajdonos neve)** két gyermeke, mint örököse a hagyatéki eljárásban hozott határozat alapján a társaság tagjává vált, és a tagjegyzéken az örökösök átvezetésre kerültek. A Ctv. 69. §-ában foglalt feltételek kizárólag a cégalapításra vonatkozó eljárást veszik alapul. Az alapítónak az alapításkor az alapító okirat aláírásakor a jog- és cselekvőképessége fennállt.

Az elsőfokú bíróság a 10.G.40.104/2011/3-I. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Rámutatott arra, hogy a Gt. 12. § /4/ bekezdése szerinti semmisségi okokat nem lehet tágan értelmezni. Az alapító okirat elfogadása során az egyéni vállalkozó, így az egyéni cég jogképessége és cselekvőképessége fennállt. A bejegyzési eljárás lezárását az egyéni vállalkozó halála nem akadályozta, mert utóbb igazolható módon az örökösök a bejegyzett kft. üzletrészesének tulajdonosává váltak. Rámutatott arra, hogy amennyiben alapítási hiba megállapítható lenne, azaz a Gt. 12. § /4/ bekezdés d./ pontja szerinti semmisségi okot kiterjesztően lehetne értelmezni, akkor sem kerülhetne sor a cégalapítás semmissé nyilvánítására, hanem legfeljebb a határozat jogerejétől számított 90 napig történő hatályossá nyilvánítása esetén a cégbíróság a cég megszűntnek nyilvánításáról és ehhez kapcsolódó végelszámolás vagy felszámolás elrendeléséről rendelkezne, miután a perbeli speciális esetben az egyéni cég a 2009. évi CXV. törvény 38. § /1/ bekezdésére tekintettel tovább egyéni céggént sem működhetne. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a feljegyzett mindösszesen felmerülő 57.000 Ft peres eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad. Ennek indokaként hivatkozott arra, hogy a felperes pereszes lett, ezért a perköltségről a Pp. 78. §-ában írtak alapján rendelkezett figyelemmel arra is, hogy az Itv. 5. § /1/ bekezdés c./ pontja alapján a felperes illetékmentességben részesül. A feljegyzett peres eljárási illetéket a Magyar Állam terhén hagyta és figyelemmel volt arra, hogy az alperes további perköltség megtérítését nem kérte.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és ugyanezen bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete törvénysértő figyelemmel arra, hogy a Gt. 69. § /4/ bekezdése szerint az átalakulással létrejövő gazdasági társaság a Gt. 15. § /1/ bekezdésének főszabálya szerinti előtársaságként nem működhet. Ezért a jogutód gazdasági társaság cégbejegyzéséig a gazdasági társaság a bejegyzett társasági formában folytatja tevékenységét. A Gt. 12. § /4/ bekezdése szerinti semmisségi okok fennállásával kapcsolatos ítéleti indokolás ellentétes a jogszabályokkal. Az átalakuláshoz ugyanis a Ctv. 17. § /1/ bekezdése és a Gt. 69. § /4/ bekezdése

Gf.III.30.361/2011/7. szám

alapján szükséges egyrészt az átalakulás bejegyzésének időpontjáig a jogelőd cég létezése, másrészt a bejegyzés pillanatában az átalakulással létrejövő cégnek is ki kell elégíteni a jogszabályi követelményeket. Amennyiben a jogelőd cég jogalanyiságát

elveszíti, úgy átalakulásra nem képes, hiszen jogalanyiség hiányában már nem létezik. Nem létező cég átalakulása pedig fogalmilag kizárt. Az ex nunc hatályú cégbejegyzés miatt jogi relevanciája nem annak van, hogy az átalakulás alapjául szolgáló döntések meghozatalakor az alapító jogképes és cselekvőképes volt, hanem annak, hogy az átalakulás megtörténtekor, azaz a jogelőd cég törlésekor és ezzel egyidejűleg a jogutód cég bejegyzésekor létezett-e. Téves azon ítéleti indokolásban kifejtett érvelés is, hogy a cégbejegyzési eljárás lezárását az egyéni vállalkozó halála nem akadályozta, mert utóbb igazolható módon az örökösök a bejegyzett kft. üzletrészenek tulajdonosaivá váltak. Az örökhagyó halálakor ugyanis a gazdasági társaság még nem létezett, így mivel az egyéni cég esetén az üzletrész léte fogalmilag kizárt, az örökösök üzletrészt nem örökölhettek, sőt az egyéni vállalkozást sem örökölhették a hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében ugyanis az özvegy vagy az özvegy beleegyezésével az örökösök külön jognyilatkozat tételével lettek volna jogosultak az egyéni vállalkozás, így az egyéni cég továbbműködtetésére. Az tény, hogy a jogutód kft. cégbejegyzésére sor került, s e bejegyzett jogutód kft. üzletrészt az örökösök öröklés útján megszerezték, és a tagváltás is átvezetésre került a cégjegyzékben. Mindezek azonban - az átalakulási folyamat speciális jellegére tekintettel - nem alkalmasak a semmisségi ok orvoslására. Az a kérdés pedig nem releváns a jogvita elbírálása szempontjából, hogy a kft. cégalapítása érvénytelenségének megállapítása esetén a jogelőd egyéni céggént nem működhetne már tovább tekintettel arra, hogy az anyagi jogi kérdés, hogy a Gt. 12. § /4/ bekezdésének d./ pontja szerinti semmisségi ok fennállása megállapítható-e vagy sem.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Egyetértett azzal az elsőfokú bírósági ítéleti megállapítással, hogy a Gt. 12. § /4/ bekezdésében felsorolt semmisségi okokat nem lehet olyan tágan értelmezni, ahogyan azt a felperes állítja. Álláspontja szerint a felperes lényegesen téved a jogszabályok gyakorlati értelmezése és életszerű alkalmazása és jogelméleti megítélése terén. A hatályos adójogi előírások alapján az egyéni cég a jogutód belépéséig, de legkésőbb 90 napig még létezik és teljesen szabályosan tevékenységet is végezhet. Egy társaság életében a haláleset nem állítja meg a gazdasági életet és a tevékenységek folytatását. Ebből a megfontolásból alakult ki a fentebb hivatkozott átmeneti szabály. A jelen esetben 90 napon belül az általános jogutód belépésével a gazdasági élet szereplői számára a cég (immár kft.) minden akadály nélkül problémamentesen tud továbbműködni. Hivatkozott arra, hogy időközben a NAV és más hatóságok is elfogadták az átalakulással létrejött jogutód kft-t, a hatóságok és az alperes közötti elszámolások lezajlottak, így elmondható, hogy a társaság zavartalanul bárkinek esetlegesen okozható érdeksérelem nélkül működik a jelen helyzetben is.

- 6 -

A fellebbezés **alaptalan.**

Az ítélet tábla előljáróban leszögezi, hogy a Ctv. 65. §-a szerinti bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti per - joghatásait illetően - eltér a jelen megismételt eljárásban egyedülként szóba jöhető Ctv. 69. §-a szerinti létesítő okirat érvénytelenségének megállapítása iránt indított pereketől. A teljes átalakulási folyamat jogszerűségi vizsgálata a bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti perben vizsgálható kérdés - melyre jelen esetben nem kerülhet sor, mert a módosított kereseti kérelem keretein belül ez a kérdés

már nem szerepel, egyebekben pedig a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyező végzésében írt iránymutatás alapján ilyen kereset érdemben is alaptalan lenne. Minderre tekintettel jelen eljárásban kizárólag a cégjegyzékbe bejegyzett kft. alapításának érvénytelensége képezheti vizsgálódás tárgyát. Az a körülmény, hogy a keresetindítás a jogerős cégbejegyzés után következik be, lényegesen leszűkíti a perlési lehetőségeket. Nem általánosságban van lehetőség érvénytelenségi okokra hivatkozással kérni az alapítás érvénytelenségének megállapítását, hanem a Ctv. 69. § /2/ bekezdése által felhívott Gt. 12. §-ának /4/ bekezdésében taxatív felsorolt okokból kerülhet csak sor az érvénytelenség megállapítására. Osztja a másodfokú bíróság azt az elsőfokú ítéleti elsődleges jogi álláspontot, hogy a Gt-ben taxatív felsorolt érvénytelenségi okok kiterjesztő értelmezésére lehetőség nincs. A konkrét esetben tény, hogy a cégalapítás, az alapító okirat keletkezésének időpontjában néhai **(cégtulajdonos)** jogképessége és cselekvőképessége fennállt, így a cégbejegyzés tartama alatt bekövetkező halála miatt magának az alapításnak az érvénytelensége nem állapítható meg.

Rámutat ugyanakkor az ítélőtábla arra, hogy amennyiben a fentiekkel ellentétben az átalakulási folyamat egészére vonatkoztatva az átalakulással létrehozott kft. alapítójára vonatkozóan a felperesi fellebbezésben hivatkozott előtársasági létszakra vonatkozó törvényi tilalom folytán az alapító halála miatt bekövetkező jogképesség megszűnésével együtt járó cselekvőképesség megszűnése az alapítás érvénytelenségének megállapítását is lehetővé tenné, ebben az esetben sem kerülhetne sor a felperes által hivatkozott jogkövetkezmény levonására. A jogalkotói célkitűzés a szabályozás jellegéből egyértelmű: a forgalom biztonságához fűződő érdekek, a működő cégek üzleti partnereit védő és a létező, tevékenykedő cégek lehetőség szerinti fennmaradását biztosító szabályok elsődlegessége folytán az ilyen típusú perben is elsődleges jogalkotói célkitűzés az érvénytelenség kiküszöbölése. Ezért hangsúlyos az alapítás érvénytelenségének megállapítására irányuló pereknél, hogy ha volt is eredetileg érvénytelenségi ok, de az utóbb kiküszöbölődött, úgy bírósági eljárásban az alapítás érvénytelenségének felperes által kért jogkövetkezményei levonására nincs lehetőség. Jelen esetben tény, hogy mind az átalakulással létrejött kft. cégbejegyzésére, mind pedig a néhai **(cégtulajdonos neve)** halálát követően lefolytatott hagyatéki eljárás eredményeként a tagváltozás cégjegyzéki bejegyzésére is sor került. Ennek folytán jelenleg a társaság tagjaiként néhai **(cégtulajdonos neve)** jogutódait tartja nyilván a cégjegyzék. Néhai **(cégtulajdonos neve)** cégalapító halálát követően a cégjegyzékbe bejegyzett **(alperesi kft)**-ben lévő üzletrészek átadására került sor a hagyatéki eljárásban megtett jognyilatkozatokkal, az örökösök által kötött osztályos egyezséggel. Hangsúlyos elem, hogy a **(alperesi kft)**-t

- 7 -

Gf.III.30.361/2011/7. szám

cégjegyzékbe bejegyző végzés hatályon kívül helyezésére nem került sor, így néhai **(cégtulajdonos neve)** jogutódai jognyilatkozatainak megtételére és a hagyatéki eljárás lefolytatására is e tényre tekintettel került sor. A cégjegyzék kívülálló harmadik személyek számára is jól követhető és tényszerűen is valóságos adatok alapján néhai **(cégtulajdonos neve)** cégalapító tagsági jogviszonyát 2009. 07. 10. napjától 2009. 07. 11. napjáig tünteti fel, jogutódai (az osztályos egyezségben érintett gyermekei) tagsági jogviszonya pedig 2009. 07. 11. napjától áll fenn.

Társasági jogi jogviszonyokban kétségtelenül csak eltéréssel alkalmazhatók a Ptk. szabályai, így az örökhagyó halála esetén társasági jogi jogosultságai automatikusan nem szállnak át a jogutódaira. Ez azt jelenti, hogy társasági jogviszonyban automatikus jogutódlás a halál bekövetkezésével nem áll be, ugyanakkor vannak esetek, amikor maga a jogalkotó tesz kivételt bizonyos társasági jogi jogviszonyok tekintetében. Az 1990. évi V. törvény 13. § /2/ bekezdése ilyen kivételi szabályt fogalmaz meg azzal, hogy habár főszabályként az egyéni cég jogképessége az egyéni cédként nyilvántartott egyéni vállalkozó természetes személy halálával véget ér, ugyanakkor az elhunyt örökösei jogfolytonosan az egyéni cég tagjává válhatnak. Hasonló jogi megítélésű helyzetet ír le fellebbezési ellenkérelmében az alperes, amikor adójogi jogalanyiség szempontjából maga a jogalkotó teremt törvényi lehetőséget „továbbélésre” az egyébként megszűnt jogalanyiségű cég adójogi jogviszonyainak lezárása érdekében. Az alperesi társaság alapját a néhai **(cégtulajdonos neve)** természetes személy által végzett egyéni cédként nyilvántartott egyéni vállalkozói tevékenység adta, ez volt ugyanis az átalakulással érintett jogelőd cég. Amennyiben a fentiekkel ellentétben az alapítás érvénytelensége megállapítható, de az üzletrészek átszállásával az érvénytelenség orvoslódása nem lenne megállapítható, úgy ilyen körülmények között a hagyatéki eljárásban tett jognyilatkozatokat úgy kellene tekinteni, hogy azok az egyéni cég tevékenységének örökösök általi továbbfolytatására irányuló nyilatkozatok is abban az esetben, ha az alapítás érvénytelensége csak utóbb, a jognyilatkozat megtételét követően kerül kimondásra. Az üzletrészek, mint örökség elfogadása mellett ugyanis a jogutódok a társasági jogviszony egyértelmű továbbvitelét is szándékolták azzal, hogy a társaság tagjaivá váltak, így utóbb hozott bírósági döntés következtében nem teremthető olyan jogi helyzet, hogy a jogutódok törvény biztosította nyilatkozattételi jogosultságuktól kerüljenek megfosztásra.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi részét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy annyiban osztotta a fellebbezésben kifejtett jogi álláspontot, hogy jelen peres eljárásban azon elsőfokú ítéletben írt hivatkozásnak relevanciája nincsen, hogy egyéni cédként való továbbműködésre van-e törvényi lehetőség vagy sem. Esetünkben ugyanis az alperesi kft. alapításának érvénytelensége kérdéseiről kellett kizárólag állást foglalni, és a kereseti kérelemnek történő helyt adás esetén sem az egyéni cégre visszamenő hatállyal kerülhetett volna sor valamiféle eredeti állapot helyreállítására, hanem a társasági jogi jogviszonyok sajátosságaira tekintettel legfeljebb a cég létesítő

okiratának hatályossá nyilvánítására és a szükséges törvényességi felügyeleti intézkedések meghozatalára lett volna mód.

A perköltséggel összefüggő ítéleti rendelkezések tekintetében a másodfokú bíróság szükségesnek látta az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatni. Az elsőfokú ítélet rendelkező részében 57.000 Ft összegű peres eljárási illeték állam terhén maradásáról szóló rendelkezés található, melynek jogszabályi alapjaként az indokolásban az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § /1/ bekezdés c./ pontja van feltüntetve. Az ítélet indokolásából kitűnően az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 78. §-ában írtak alapján rendelkezett. Az elsőfokú bíróság perköltségre és illetékre vonatkozó döntésének összecszerűségéből és jogi indokolásából az következik, hogy olyan illeték állam általi viseléséről is döntött az

elsőfokú bíróság, amely ténylegesen nem feljegyzett illeték, hanem az alperes által lerótt illeték volt. Erre tekintettel indokolt volt az elsőfokú ítélet perköltségre és le nem rótt eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezései Pp. 253. § /2/ és /3/ bekezdése szerinti felülvizsgálatára.

Tény, hogy a felperesi keresetindítás folytán mindösszesen 21.000 Ft összegű kereseti illeték került feljegyzésre, az eljárás során a felperesnek további illeték lerovási kötelezettsége nem keletkezett, ezért indokolt volt e mértékre leszállítani az Itv. 74. § /3/ bekezdésére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 14. §-a alapján az állam terhén maradó illeték összegét. Tény az is, hogy a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyező végzésében az alperes felülvizsgálati költségét 51.000 Ft-ban állapította meg, amelyből 15.000 Ft ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjként került meghatározásra. Miután a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a korábban hozott elsőfokú ítélettel szembeni alperesi fellebbezéssel összefüggésben lerótt - és jogszabályi rendelkezések szerint figyelembe vehető 24.000 Ft összegű - fellebbezési eljárási illetékről és a Legfelsőbb Bíróság által megállapított felülvizsgálati költségről döntési kötelezettsége lett volna, így amennyiben az alperesi jogi képviselő nyilatkozatát az elsőfokú bíróság úgy értelmezte, hogy a megismételt eljárásban felmerült jogi képviselettel összefüggő költségeinek megtérítését nem kéri a felperestől, úgy e nyilatkozat mellett is szükséges lett volna az eljárás korábbi szakaszában felmerült költségekről határoznia. Ezt a másodfokú bíróság tette meg és az elsőfokú bíróság által jogalapként felhívott Pp. 78. § /3/ bekezdése alapján az államot kötelezte összesen 75.000 Ft perköltség megfizetésére. Ez az összeg a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati határozatában megállapított 51.000 Ft-ból és a Szegedi Ítéltábla előtti Pf.III.30.266/2010. számú eljárásban felmerült 24.000 Ft összegben figyelembe vehető fellebbezési eljárási illetékből tevődik össze.

Megállapítható volt továbbá, hogy az alperes a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 10.G.40.279/2009/11-I. számú ítélete ellen előterjesztett fellebbezésén szükségtelenül rótt le 3.000 Ft összegű eljárási illetéket (a szükséges 24.000 Ft-os fellebbezési eljárási illeték helyett 27.000 Ft illetéket rótt le), ezért az ítéltábla megállapította ezen mértékű fellebbezési eljárási illeték visszatérítésére való jogosultságát.

Gf.III.30.361/2011/7. szám

A felperes a másodfokú eljárásban pervesztes lett, ezért a Magyar Állam a Pp. 78. § /3/ bekezdése alapján másodfokú eljárási költség megfizetésére köteles, figyelemmel arra is, hogy az alperes fellebbezési ellenkérelmében a felperes perköltségben való marasztalása iránt kifejezett kérelmet terjesztett elő. A másodfokú perköltség összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. §-a és 4/A. § /1/ bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy a perköltség kizárólag az alperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült ügyvédi munkadíjból áll. A felperes fellebbezése folytán felmerült 24.000 Ft le nem rótt eljárási illeték viseléséről a másodfokú bíróság az Itv. 5. § /1/ bekezdés c./ pontjára és 74. § /3/ bekezdésére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 14. §-a alapján határozott.

A másodfokú bíróság a Ctv. 26. § /1/ bekezdés g./ pontjára tekintettel értesítette a cégbíróságot a per befejeződéséről.

Szeged, 2011. december 12. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró